

УДК 658.33

Форостяний Р. О., аспірант спеціальності 051 Економіка**Науковий керівник: Вагонова О.Г., д-р. екон. наук, професор кафедри прикладної економіки, підприємництва та публічного управління***(Національний технічний університет «Дніпровська політехніка», м. Дніпро, Україна)*

СУТНІСТЬ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ДЛЯ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ У СУЧАСНИХ УМОВАХ

Сучасне економічне зростання в цивілізованому світі неможливо уявити без використання досягнень науково технічного прогресу. Безумовно інноваційні технології у реальному секторі економіки впроваджуються не науковцями, для котрих важливим є процес отримання нових знань, а підприємцями, які прагматично знаходять нові ідеї, розповсюджують, розробляють і випускають на їх основі нові товари або послуги, очікуючи на отримання і конкурентних переваг, і надприбутків у короткотерміновому періоді.

Внаслідок вищезазначеного, впровадження інноваційних технологій у підприємницькій діяльності – це не примха часу, а головна передумова успішного розвитку. Практичний досвід свідчить, що жодна підприємницька структура чи країна не ставала успішною без застосування і впровадження інноваційних технологій. Цілком зрозуміло, що простий випадок не забезпечить економічне зростання в державі і не робить підприємницьку структуру успішною. Інноваційні технології сьогодні для забезпечення розвитку підприємств є також тією передумовою, як: фокусування на продукті, визначення цільової аудиторії, досягнення дочки беззбитковості і розширення ринку збуту.

Враховуючи на велику кількість наукових розвідок у сфері інновацій, сутності поняття «інноваційні технології» та визначення його значимості в діяльності підприємств сьогодні не визначено.

В Законі України «Про інноваційну діяльність» термін «інновації» трактується як новостворені (застосовані) і (або) вдосконалені конкурентоздатні технології, продукція або послуги, а також організаційно-технічні рішення виробничого, адміністративного, комерційного або іншого характеру, що істотно поліпшують структуру та якість виробництва і (або) соціальної сфери [1].

В онлайн економічному словнику зазначається, що технологія (англ. technology) - це спосіб поєднання та застосування принципів, методів і технічних засобів для виконання роботи, операції, послуги, отримання фірмою кінцевого товару; сукупність засобів, процесів, операцій, методів, за допомогою яких вхідні у виробництво елементи перетворюються на вихідні; охоплює машини, механізми й інструменти, навички і знання; сукупність знань, відомостей про послідовність окремих виробничих операцій у процесі виробництва чого-небудь [2].

Виходячи з вищевикладеного, ми пропонуємо розуміння категорії «інноваційні технології» - як нові або удосконалені виробничі операції у процесі виробництва матеріальної та нематеріальної сфери. Запропоноване визначення дозволить

Впровадження інноваційних технологій надає можливість сучасним підприємствам виробляти товари й послуги, що користуються споживчим попитом, забезпечувати відповідно до стандартів якість виробленої продукції та зменшувати її собівартість, тим самим підвищуючи рівень конкурентоспроможності.

Інноваційні технології як «набори методів і засобів, що підтримують етапи реалізації нововведення» вирізняє основні види інноваційних технологій: – впровадження (поширення нововведень; досягнення практичного використання прогресивних ідей, винаходів, результатів наукових досліджень (інновацій); – тренінг

(метод активного навчання, спрямований на розвиток знань, умінь і навичок а також соціальних установок. Застосовується, в разі, коли результатом є не набуття нової інформації, а застосування набутих знань на практиці); – консалтинг (діяльність з консультування). Види консалтингу: експертний – пасивний (нормативне консультування) може відбуватися у формі «питання-відповідь»; процесний або проектний – полягає в сумісній роботі консультанта та персоналу); навчаючий консалтинг; – трансферт та інжиніринг або інженерія – винахідництво, мистецтво – галузь людської діяльності, завданням якої є застосування досягнень науки, техніки для розв'язання задач (проблем) людства [3].

Дійсно, новаторство і творчий пошук обов'язково реалізуються у створенні більш конкурентоздатної продукції; виробництво суспільних благ приводить до зростання рівня лояльності клієнтів і споживачів; зростання якості робочої сили за рахунок інвестицій у освіту, зайнятість, підготовку кадрів і медичне обслуговування – до більш високої віддачі від її використання; захист навколишнього середовища і збереження природних ресурсів – до підтримання основи для відтворення одного із основних факторів виробництва тощо [4].

Спроможність підприємства до інноваційного розвитку обумовлюється інноваційним потенціалом підприємства, тобто його здатністю реалізовувати інновації у межах обраного стратегічного напрямку розвитку. Можливість здійснювати інноваційну діяльність визначається потенційною спроможністю підприємства до інноваційного розвитку та сукупністю умов, що сприяють чи, навпаки, перешкоджають реалізації інновацій. Готовність підприємства до здійснення інноваційної діяльності визначається спроможністю до інноваційного розвитку і можливістю його реалізації, а також наявністю спонукального мотиву до реалізації інновацій. Готовність підприємства до інноваційного розвитку може бути охарактеризована як сприйнятливність підприємства до інновацій, яка визначається різними факторами, основними з яких є характеристики організаційної структури, особистісно-психологічні характеристики членів колективу, характеристики зовнішнього оточення та внутрішньо-організаційних зв'язків підприємства [5].

Отже, із вищевикладеного слідує, що досягти комерційного успіху, який в сучасних умовах є головною ціллю підприємництва, не можливо без впровадження інноваційних технологій. Тому, цей процес, слід вважати домінуючим серед інших цільових установок бізнесу, які виходять за межі виключно економічних завдань. Якщо більш детально проаналізувати діяльність підприємницьких структур, то стає очевидним, що тільки можливість отримати надприбуток, стимулює і мотивує підприємця взятися до такої ризикової і витратної справи, як новаторство і впровадження інноваційних технологій. Всі інші мотиви можуть також мати місце в діяльності, однак будуть існувати у якості супутніх або другорядних.

Список використаних джерел:

1. Про інноваційну діяльність : Закон України від 4 липня 2002 року № 40-IV. База даних «Законодавство України». URL:<https://zakon.rada.gov.ua>
2. Технологія. Економічний словник онлайн. SLOVARonline : веб-сайт. URL:<https://ekonomichnij-slovník.slovaronline.com/2227-технологія>
3. Маркіна І.А., Дячков Д.В., Мандаліна Н.А. (2018) Сутність та значення інноваційних технологій в діяльності сільськогосподарського підприємства. *Економічний форум*. 2018. С. 192-198.
4. Пилипенко Г.М., Чорнобас В.В. (2010) Інноваційно-інвестиційна діяльність та її регулювання в економіці України. Дніпропетровськ: НГУ, 2010. 150 с.
5. Ткачук О.М., Германюк Н.В. (2020) Сучасне удосконалення інноваційної діяльності підприємства. *Економіка і організація управління*. 2020. № 4 (40). С. 90–99.